

FREEK MARIËN

VERGIET

Personen

Ik

Zij

Een man

De regieaanwijzingen

*Ik steek mijn hoofd
in de diepvries.
Dan blijft het langer goed.*

ge zijt er nog

Stappen.

Het is donker.

Ik doe een koelkast open.

Haal er schoenen uit.

Hakken.

Ik schuifel.

Ik val.

Ik lig op de grond.

Er liggen schoenen naast mij.

En een telefoon.

ik Hallo.

Ja.

Ik u ook.

Nog geen klanten.
Een rustige dag/
dat mag ook een keer.

Bij u?

Gij zijt op de markt?
Dat is nog een tijdje dan.

Dat is geen probleem/
nee.

Nóg diepvriesproducten?

Een volle kar?
Is dat niet wat veel?

En waar gaan we dat steken?

Nog een koelkast?

Ik kijk rond.

Het staat al vol.

Als er geen plaats is/
dan maken we plaats/
dat ken ik/
ja.

Ja.

Ja.

Ja.

Tja.

Dan kopen we een nieuwe koelkast.

Desnoods.

Als ge dat belangrijk vindt.

Mhm.

Tot straks?

Gij eerst!

Nee/
gij eerst!

Dag...

Het is stil.

Ge zijt er nog!

Een stem.

zij Ik heb fishsticks!

ik Ik moet afleggen/
er zijn klanten.

Dag!

Een kusje

Ik leg af.

wie komt er eten

Ik dek de tafel.

Twee borden.

Een stem.

zij Goh/

wat een dag op het werk!

Die fishsticks blijven maar komen!

Duizenden fishsticks/

op de lopende band

en die moeten allemaal in een doos.

Enfin/

niet in één doos/

dat zou te veel zijn/

er moeten er tien in zo'n doos/

maar nu hebben ze die dozen

wéér kleiner gemaakt

– besparingen zeker –

en nu geraken er geen tien meer in.

vergiét

De winkelbel.

Ze komt binnen.

Ze blijft praten.

Ik dacht eerst nog:

zijn die fishsticks gegroeid

of zijn de dozen gekrompl...!

Ah?

Wie komt er eten?

Wat vraagt ze nu?

ik Mijn vrouwtje.

Ze lijkt in de war.

Blijft gij ook eten?

zij Ik wil zeker blijven

eten/

opa.

Een bord/

vergit

ik moet een bord halen.

ik Waar zou ze zin in hebben?

Ik zet een derde bord op tafel.

/.../

Er staan drie borden op tafel.

Drie borden?

Komt gij eten?

zij Je hebt het mij gevraagd!

ik Dat komt nu wel niet zo goed uit.

We willen eens onder ons tweetjes zijn.

Een andere keer.

Ik neem een bord weg.

zij Een andere keer.

ik Ik denk dat ik kip ga klaarmaken.

vergië

zij Maar ik heb fishsticks mee/
van op het werk!

ik Dat is goed/
hé/
een kip voor drie man?

zij Toch voor drie man?

Ik zet een derde bord.

ik Er staan toch drie borden?

zij Moet ik nu kip gaan halen?

ik Mijn vrouwtje is al naar de markt.

zij Ik zal kip gaan halen.
Met appelmoes en kroketjes?

ik Er komt hier nóg een nieuwe koelkast.

vergiét

zij Maar is het dan goed/

kip

met appelmoes

en kroketjes?

ik Ik moet nog naar de winkel!

Tenzij...

Ik doe de diepvries open.

Boink.

Er staat kip op tafel.

En twee borden.

Is dat niet wat veel/

een kip voor twee man?

zij Ik zal blijven eten.

Ze zet er een bord bij.

Dan geraakt die kip op.

ze komt

We wachten.

Ze wil de kip aansnijden.

ik Nee.

Ze komt.

Het is stil.

We wachten.

zij Ik zal anders voor ons all...!

ik Nee!

zij Straks wordt die kip koud.

ik Ze is al koud/

ze komt uit de diepvries.

Mijn vrouwtje.

Ze is nog buiten.

Het sneeuwt.

Ze eet graag koud.

Diepgevroren.

Koelkasten vol.

We hebben onze gewone kasten
dan maar gewoon weggedaan.

Gewacht.

Gezucht.

Een gerucht.

Sssj!

Ik hoor iets!

Het is stil.

Ah nee.

Ik loop naar de tv.

Aan.

We kijken naar de video.

Het sneeuwt.

ik Zeehond!

zij Dat smaakt naar kip/

zeggen ze.

ik Het ruikt hier naar kip.

zij Ik vraag mij af

of dat lekker zou zijn/

zeehond met appelmoes en kroketjes.

Stappen.

Naar de tv.

Uit.

Er staan drie borden op tafel.

ik Ah?

vergiel

Wie blijft er eten?

zij Ik kan niet blijven wachten.

Ze stapt weg.

Er klinkt een winkelbel.

ik Goeiendag en merci!

paperassen

Een bel.

Het staat toch op het bordje?

ik We zijn gesloten!

Ik hoor stappen.

Hoor h`aar stappen.

zij Ik ben het!

ik Ah!

Ik heb een cadeautje voor u.

Ik haal een paar schoenen boven.

zij Die zijn toch veel te klein?

ik Gij hebt toch een zesendertig?

vergiel

zij Oma had een zesendertig.

Ze heeft papieren/

schudt ze samen.

Wil je dat even tekenen?

Tekenen!

Kleine letters.

ik Wat is dat?

Hebt ge dat zelf geschreven?

zij Nee/

dat zijn gewoon wat...

formaliteiten.

ik Oh/

maar dat ken ik.

Paperassen.

Zij doet dat normaal.

Ik de schoenenwinkel/

zij de papierwinkel.

zij Ik heb gewoon je handtekening nodig.

Hier.

En hier.

ik Alles in enveloppen/
en dan op de schouw/
en dan teken ik dat wel.

zij Opa/
je krabbel.

ik We hebben dat een tijd
in de diepvries gestoken/
maar dat was geen goed idee.
Daar zaten papieren van de bank bij.
Al onze rekeningen bevroren.

zij Schrijf je naam eens.

Ik teken.

Hier ook nog.

Ik teken.

Hetzelfde/

hé!

Hier.

Ik teken.

ik Dat was het?

zij Dat was het.

ik Schoon geschreven.

Ze raapt haar papieren

en haar moed

bijeen.

zij Dan zou het kunnen

dat er

af en toe
mensen langskomen...

ik De klanten zijn hier altijd welkom.

zij ...om dingen mee te nemen.

ik Ah ja.

zij Er staat hier toch
veel
en het is hier toch groot/
zo/
voor een man alleen.

ik Ja/
zo op uw eentje/
dat zou ik toch ook niet aanraden.

zij Kijk/
wat je hebt getekend/
dat gaat over je...

Haar papieren vallen.

Ze is zenuwachtig.

Ze duikt ze achterna.

euh/

de toekomst.

ik Toekomstplannen?

Hebt gij een vrijer?

zij Nee/

ik heb geen lief.

Die papieren zijn voor de verhuis.

ik Meteen samenwonen.

zij Nee/

ik ga niet verhuizen.

Ocharme.

Ze zit ermee.

ik Gij gaat uw plekje wel vinden.

zij We gaan de schoenenwinkel leeghalen.

Ruis.

Zwijgen/

wachten tot ze het vergeet/

tot ik het vergeet.

Er kraken papieren.

ik Wat hebt ge mij laten tekenen?

zij Ik had het je moeten laten lezen/

maar het kon niet anders.

ik Waarom?

zij Je vergeet.

ik Ik vergeet niks.

vergiert

Pakt uw schoenen/
en ga weg!

zij Die schoenen zijn niet van mij!
Die waren van oma!

ik Pak mee!
Het is een cadeau!

zij Als je verhuist
kunnen ze daar voor je zorgen.

ik Ik heb al genoeg zorgen!

Het is stil.

Mijn winkel...

zij Je mag dingen meenemen.
Maar niet alles.
Steek alles wat je niet mag vergeten/
in die kast.

Een kus.

vergiel

Terugtrekken.

Nog een kus.

wachten op wind

Ze stapelt dozen/

stapels dozen.

Hopen dozen/

dozen bij hopen.

Schoendozen.

ik Amai/

er wonen hier veel mensen.

zij Dat is van de schoenenwinkel.

ik Wie heeft er een schoenenwinkel?

zij Jij!

ik Ik heb een schoenenwinkel.

Goeiendag en merci!

zij Je had een schoenenwinkel.

ik Had.

Schoenenwinkel.

zij Het bordje hangt er nog.

G e s l o t e n .

ik We zijn gesloten!

zij Je hebt de winkel gesloten

toen oma gevallen is.

Ik wou je die dag nog naar het
ziekenhuis brengen.

Ik kon net rijden.

Jij wou niet gaan.

Ze komt wel weer thuis/

zei je.

ik Wie?

zij Oma.

Dat de dokters zeiden
dat het de laatste kans was
haar te zien/
zei ik.

Ik ging wel naar het ziekenhuis.

Ik was net te laat.

Het leek alsof ze

elk moment

wakker kon worden.

Net te laat.

Ik had haar graag nog iets gezegd.

Toen ze uiteindelijk werd verstrooid...!

ik Ik ben ook verstrooid.

zij Toen ze werd verstrooid/

zei je dat we allemaal moesten wachten.

ik Op wie?

zij Op de wind.

Ik wacht op de wind.

Het is stil.

Er zit vuil tussen mijn nagels.

Je wees naar de bomen
die treurend dansten/
heen
en
weer.

Langzaam draaide de wind/
waaiden
de takken
een andere kant uit.

Je knikte.

Ze werd uitgestrooid/
en ze vloog weg/

in de richting van de schoenwinkel.

Ze komt wel weer thuis.

ik Ze komt wel weer thuis.

zij Sindsdien heb je nooit meer afgestoft.

En nu zit ik met het vuil.

De stofzuigerzak

vier keer moeten leegmaken.

Vier keer/

alleen al voor je etalage.

Ik doe de diepvries open.

ik Ik heb fishsticks!

ken je het nog

ik Hebt ge wat muziek opgezet?

zij Ken je het nog?

ik Ja...

zij Ja?

ik Wat?

zij De muziek.

ik Ja/

er speelt muziek.

zij Ken je het nog?

Je hebt mij altijd gezegd

dat dat je trouwnummer was.

ik Wablief?

zij Je openingsdans.

ik Wanneer zijt gij getrouwd?

zij Ik ben niet getrouwd/
opa.

Ze vindt het jammer.

Ik zie het.

ik Ik ook niet.

zij Toch wel/
dat was je openingsnummer.

ik Juist!
Dat was ons openingsnummer.

Er speelt muziek...

Dat is lang geleden.

Mee proberen zingen.

Ze helpt me recht.

zij Kan je nog dansen?

Overtuigd knikken.

ik Ze is gevallen/
mijn vrouwtje.

zij Ze is gevallen.

ik Dat kan gebeuren.

Zij Mis je haar?

ik Ineens stond er een ambulance.
Het was mijn schuld.

zij Dat mag je niet zeggen.

ik We hadden nochtans veel geoefend.

1-2-3 zwaai/

tik/

1-2-3 zij/

en woeps/

en draaien/

best wel indrukwekkend.

En de climax...

Ah nee/

nog niet.

1-2-3...

Nu...

Wacht ik ga even...

zij Wat ga je doen?

ik ...zien of ik het niet kan...

Ik klim op de tafel.

zij Dat moet toch niet op tafel!

vergit

ik Jawel/

we doen het altijd op tafel!

De vloer thuis klakt niet zo goed.

zij Opa/

kom eraf.

Ik dans.

Ze pakt me vast.

Ze wil me eraf trekken.

Oppassen/

straks val je!

ik Nee/

zij valt!

Nu het écht zo ver is/

bij de openingsdans!

Ik dans.

Zij danst mee.

Mijn vrouwtje.

vergiel

Ze wil hier ook dansen op de tafel.
Ze heeft het zo geleerd/
ze is het zo gewoon/
en anders zien de mensen haar niet.
– het is een kleintje –
Ik zet mijn voet fout/
of misschien heb ik
    haar schoenen/
    haar hakken te hoog gemaakt
– het is een kleintje –
en ze valt.

Paniek
sirenes/
en de muziek maar doorspelen!
Ik teken doen/
dat het orkest moet stoppen
met spelen/
maar ze denken
dat ik nog aan het dansen ben.
Met die zwaailichten
lijkt het alsof het buiten

ook feest is.

Iedereen aan het roepen/
ambiance!

zij Ambiance?

ik Ambulance/

belt er iemand een ambulance!

Ik pak haar in mijn armen.

Het komt wel goed.

Het komt wel goed.

Het komt wel goed.

Ruis.

Waarom sta ik op tafel?

zij We hebben gedanst.

ik Wij hebben gedanst?

Op tafel?

zij Je openingsdans!

Ze helpt me van de tafel.

ik Ziet dat ge niet valt.

Onze huwelijksreis werd

twee weken in bed.

Haar voeten gebroken/

allebei.

We zouden op reis gaan naar Alaska.

zij Naar Alaska?

ik We waren nog nooit op reis geweest.

We dachten:

we beginnen bij het begin/

we beginnen bij de A.

zij Alaska.

ik We hebben Alaska nooit gezien.

vergië

Enfin/

nooit gezien/

veel gezien:

in fictie.

In bed.

Ik heb haar een documentaire gekocht.

Heelder dagen zitten kijken

naar de televisie.

Onze ogen beginnen te pikken

van te lang naar dat scherm te staren/

maar ik denk dat het de koude wind is

die haar oogjes doet tranen.

Veel gezien.

En altijd terugspoelen.

Op den duur was het meer ruis

dan documentaire.

Maar ge weet dat het sneeuw is.

Ze vangen daar fishsticks.

Fishsticks in fictie.

dag vreemde man

Ik kruip in een koelkast.

Steek mijn koptelefoon in.

Op.

Zeg na.

ik

Vallende sneeuw.

|...|

Liggende sneeuw.

|...|

Lopende sneeuw.

|...|

Veel sneeuw.

|...|

Minder sneeuw.

|...|

Genoeg sneeuw.

|...|

Een beetje sneeuw.

l...l

Eén sneeuw.

l...l

Geen sneeuw.

l...l

Jaloerse sneeuw.

l...l

Ambetante sneeuw.

l...l

Pikante sneeuw.

l...l   man Hallo?

Hallo.

l...l   Hallo-o?

Hallo-o.

l...l

Sneeuw uit sprookjes.

l...l

Sneeuw uit boekjes.

l...l

Echte sneeuw.   Ahum.

Storing.

Ik zet me recht.

vergiét

Er staat een klant in de winkel.

Niet gezien.

man Dat is schrikken/

hé.

Hij lijkt te roepen/

maar hij praat stil/

veel te stil.

ik Kan ik u met iets helpen?

man Ze had gezegd

dat gij hier ging zijn.

ik Kijkt maar rustig rond.

man Het is hier koud!

Ik hoor hem niet.

Het is hier koud.

Hij wijst naar zijn oren.

Ik voel aan mijn oren.

Een koptelefoon?

Ik zet hem af.

Dat het hier koud is!

ik Dat is met die koelkasten.

man Maar dat is goed voor u/
kou.

Welke maat zou hij hebben?

Ik heb ergens gelezen
dat uw hersenen beter werken
als het koud is.

En ik heb ook ergens gelezen
dat ge dikker wordt
van te eten op plekken
waar het warm is.

Maar ik vraag mij dan af
hoe het dan komt
dat er dikke

vergiert

slimme mensen zijn/
en dat ik nooit iets snap.

Ja maar/
ik heb daarvan wakker gelegen.

Wat mag er hier allemaal mee?
ik In principe mag alles mee.

man Dat is gemakkelijk.

Dan neem ik
–uit principe– ook alles mee.

Hij begint dozen te stapelen.

ik Alles?

Is dat niet wat veel voor één man?

man Ik ga dat niet allemaal
in ene keer meenemen/
hé!

ik Ik heb hier ook nog leren schoenen.

Trouwschoenen eigenlijk.

Die zijn 50.

Weet ge/

ik geef ze u voor 45.

man Gaan we van winkeltje spelen?

Ik geef u 20!

ik 30.

man 25!

ik 55/

en ze zijn van u!

man Zet er maar bij!

Ik zet het erbij.

Zijn kar staat vol.

Ik ga hiermee beginnen.

Hij vertrekt.

De bel.

ik Goeiendag en ml...l

Ge moet nog betalen!

De bel.

Een klant.

Hij begint meteen dozen te nemen.

Goeiendag/

kan ik met iets helpen?

man Weet ge niet meer wie ik ben?

ik Het zijn veel klanten.

man Ik ben nog maar net buiten

en gij vergeet dat al.

Dat is straf/

hé/

wat dat dat doet.

ik Wat voor schoenen zoekt ge precies?

Voor wat moet het dienen?

man Neenee/

ik ben aan het verhuizen.

ik Dan zou ik toch iets stevigers nemen/

dat zijn vrouwenschoenen.

man Wat?

ik Die hebben een hak.

man Ja.

ik Dat gaat u niet staan.

Denk ik.

man Ik ga die toch meenemen.

ik Tja/

iedereen doet in het weekend

wat hij wil.

De bel.

Hey!

Betalen/

gij!

De bel.

Hij valt met de deur in huis.

man Ik heb ergens gelezen
dat ge uw toekomstbeeld baseert
op uw herinneringen.

En dat klopt:

ik zat als kleine gast
altijd met dozen te spelen/
en zie:

nu ben ik verhuisman!

ik Gij zijt verhuisman?

Dan heb ik hier iets staan voor u:
bottinen.

vergiel

De bel.

Hij is al weg.

Hey!

Moet gij niet betalen!

Wie denkt ge wel dat ge zijt!

Zo gaan we niet beginnen/

hé!

Ik gorgel klanken/

spuw woorden.

Met koelkasten

bouw ik een bunker/

een fort van staal.

Dat komt hier binnen/ dat neemt alles mee! Wat denken ze wel?

Dat denkt dat dat niet meer moet betl...l wie denken ze wel datl

...l als ze denken dat dat hier zo gaat!...l Ik zal ze eens tonen

hoe ghx dat het hier gaat. Wiedenkenzeweldatzezijn?Wiedenx-

htl...lalsgedechhktatikl...lendalevjzrbetaaldzalwordedatchz-

zegikl...lwiedenktgechzweldatgezijl...l gp rgijdenktdatgezijtze-

kexwf!

vergiel

De bel.

Weer iemand.

Hij wil een doos nemen.

Ik sla hem uit zijn handen.

Laat dat staan!

Ik heb u wel door!

man Amai/

normaal zou ik zot worden

van mensen zoals u/

maar als ge weet

aan wat het ligt...

Het zijn de laatste dozen!

ik Ja/

het zijn de laatste!

En er heeft van de hele dag

nog niemand betaald!

man Ja/

vergit

ik moet mij nu excuseren/
maar ik ga ook niks betalen.
Als ik daarmee begin...

Hij begint te stapelen.

Zeg/
over die dozen.
Allez/
die herinneringen/
die toekomst/
dat baseren.
Ik vraag mij dan af:
als ge veel begint te vergeten/
verliest ge dan uw toekomst?

ik Dat waren zeker 30 dozen!

man Of misschien is het omgekeerd.

Is het net
omdat ge geen toekomst meer hebt/
dat ge vergeet.

vergiert

Allez/

sorry/

hé.

ik Laat dat staan!

man Ja maar/

ik heb daarvan wakker gelegen.

ik 30 dozen!

man Ik reken niet per doos.

Ik reken per uur.

Ge krijgt de factuur.

Hij is weg.

Bel.

ik Ge moet nog betalen!

alles mag blijven staan

*Ik sta klaar/
op mijn burcht/
gewapend met mijn dweil.
En ik ben niet bang om hem te gebruiken!*

*De bel.
Er komt weer iemand.
Weg!*

ik Voor de laatste keer:
Alles mag blijven staan!

zij Wat is er?

*Zij is het.
Ze kan me helpen.*

ik Ze komen.

vergië

Ze komen om de vijf minuten.

Ze stelen alles.

zij Er zijn hier geen dieven.

ik Jawel!

Ik heb ze gezien.

zij En waar zijn die bandieten dan?

Ze lacht ermee.

ik Er zijn hier écht

al heel de tijd mensen.

Wat gaat mijn vrouwtje denken

als ze straks thuiskomt?

Onze winkel is al jaren dicht/

en nu staat het hier vol klanten!

En ze pakken alles mee

zonder te betalen!

zij Ah/

vergiert

dat is normaal.

ik Vindt gij dat normaal?

zij Ze zijn hier toch aan het verhuizen?

ik Wie gaat er verhuizen?

zij Ja...

We zijn wat spullen aan het verhuizen.

Van jou.

Maar ik heb je toch al gezegd:

alles wat je niet wil vergeten/

moet in die kast.

ik Een koelkast/

om al onze herinneringen

in op te bergen.

Dan blijft het langer goed.

Dat zegt ze.

Ik kijk in de kast.

Waar zijn haar enveloppen?

zij Enveloppen?

ik Voor op reis!

Ze heeft enveloppen gemaakt

– zo'n dikke bruine.

Alles zit daarin:

Wat we gaan zien/

eten – hoe moet ge jagen

en ijsberen vangen –

hoe het zit met de visvangst/

waar we gaan slapen

– in tenten of in iglo's?

Hoe ge moet breien/

hoe het zit met het openbaar vervoer

– dat valt daar tegen.

zij Waar zaten die?

ik Oh/

vergië

maar dat weet ik niet.

We zoeken.

Deuren open.

Geklapper van deuren.

Geklapper van tanden.

Het is hier koud.

Ze zoekt iets.

ik Wat zoeken we?

zij Dikke bruine enveloppen!

ik Voor op reis.

Ze doet een kast open.

Er vallen enveloppen uit/

stapels enveloppen.

Een enorme

dikke

bruine

stapel.

Ze kijkt verbaasd.

zij En hoe lang
waren jullie van plan om te gaan?

Ik Ge kunt maar beter goed voorbereid zijn/
dat zegt ze.

zij Ze keek er echt wel naar uit/
naar Alaska.

ik Ze heeft Inuit geleerd.
Dat spreken ze daar.

zij De eskimo's?

ik Nee/
de pinguïns.
De grond is daar wit/
de lucht is daar wit/
en zelfs hun taal is Inuit.

maakt mij eens een schoen

Ze kapt een emmer uit.

Begint te dweilen.

ik Maakt mij eens een schoen!

Dat vroeg ze.

zij Oma?

ik Maar dat was geen vak op school.

Wij hadden veel.

Ik heb nog leren timmeren/

paardrijden/

jodelen/

koorddansen/

...

Praktische dingen/

die ze nu niet meer geven.

zij Leerde je oma kennen op school?

ik Nee/

vrouwen/

dat was geen vak.

zij Maakt mij eens een schoen.

ik Maakt mij eens een schoen!

zij Dat vroeg ze je.

ik Ze vroeg dat niet aan mij/

ze stond bij de schoenenmaker.

Maar ze had geen geld.

Ik ben toen beginnen sparen.

Maar ik wist haar maat niet/

ik wist haar naam niet/

en ik vond haar maar niet!

Ze was van een ander dorp.

Als dit ons dorp was/
dan lag haar dorp...

daar.

Ergens.

Denk ik.

Dacht ik.

zij Je weet het niet meer.

ik Ik weet het niet meer.

Maar ik wist het toen ook niet!

Ik wist alleen in welke richting
ze was vertrokken.

Dus ik pak mijn fiets/
en ik vertrek ook.

Het is putje winter.

Mijn adem bestaat uit wolkjes.

En ik probeer zo weinig mogelijk

te ademen/
zodat er geen mist voor mijn ogen hangt.

En al snel kom ik aan een dorp/

vergië

maar daar wonen alleen maar
oude mensen
– en ik heb schrik van oude mensen.

Dus ik fietsenfietsenfietsen
zo snel als ik kan.
Maar dat is zwaar
en ik moet hijgen
en ik zie alleen maar mist
en   baf!

Een put in de weg.
Niet gezien.
Platte band.
Niet gezien.
Een nieuw dorp.
Dat zie ik wel.
En ik denk:
ik ben er.
Dit is het.
Maarl...l

Ruis.

zij Wat was er daar?

Het is stil.

ik Een gat in de weg/
een gat in mijn bandl...l

zij En een gat in je geheugen.

En dan?

ik Fietsen.

zij Met een platte band?

ik Met een platte band.

Fietsen/

en landschappen.

Landschappen die voorbijflitsen

en fietsen/

veel fietsen.

En stoppen/

en hopen dat ze daar is.

En vallen over hopen/

glijden over ijs.
En baf.
Baf.
Baf.
En ik lig daar
op straat/
in de sneeuw/
en ineens zie ik daar sporen.
Van blote voeten.
Ik volg die sporen.
Ik sta
voor de deur
van een appartementsgebouw.

Ik kruip bovenop mijn fiets/
en ik roep:
WAT IS UW SCHOENMAAT?

flatvrouwen 36   36   36

36 36 36 36 36 36

36 36 36 36 36

36 36 36 36 36

36 36 36 36 36 36

36 36

aparte man Ik heb een 44.

ik Zesendertig. Ik wist het.

Ze hadden toen allemaal zesendertig.

Ik heb haar die schoenen gekocht...

zij En dan?

ik ...dan heb ik haar ten huwelijk gevraagd.

zij En dan?

ik Dan zijn we getrouwd.

zij En dan?

vergiert

ik Dan konden we samenwonen.

zij En dan?

ik Dan moest ik niet meer fietsen!

zij En dan?

Ruis.

Het is dat jullie liefde meteen is ingevroren.

Ze kon niet slecht worden.

alleen maar vlokken

De televisie staat aan.

Ruis.

De ruis krijgt vleugels.

zij Ik dacht dat dat
allemaal vogeltjes waren/
vroeger.

We kijken tv.

ik Zeehond!

zij Zwaluwen.

Dat hadden ze mij gezegd.

En ik probeerde dan te tellen

hoeveel het er waren/

maar dat was moeilijk:

die vlogen heel de tijd

heen en weer.

Zo van fsssj fsssj fsssj...

Enfin.

Echt snel.

Driehonderdééenenveertig.

Zo ver ben ik eens geraakt.

Maar het waren er zeker meer/

al tel je er altijd wel een paar dubbel.

Zelfs met een kapótte tv

kan je een kind bezig houden.

ik Ik dacht dat dat

sneeuw was.

Een geweldige sneeuwstorm/

's nachts/

en dat ge alleen maar vlokken ziet/

verder niks.

En dat ís ook zo/
kijk maar op de doos/
het is een video.
Do cu men tai re A las ka.
Ze hebben daar sneeuw.

zij Ze vangen daar fishsticks.

ik Dat was onze huwelijksreis.
Fishsticks in fictie.

zij Hebben jullie de reis nooit ingehaald?

ik Als ge al valt op een tafel/
moet ge niet op ijs gaan staan/
zegt ze.

Maar zij wil graag gaan hoor.
Ze zegt het veel.

We gaan nog gaan/
we gaan nog gaan/
de bergen in trekken.

En we gaan ook nog gaan.
Maar later/
want met de kinderen...
En later/
want met onze kleinkinderen...
En later
want nu druk druk met de winkel.
Na een tijd
wordt uw leven zelf een berg/
die ge moeilijk kunt verzetten.

Alaska.
Daar is alles zo wit/
dat ge nooit moet afstoffen.
Dat zegt ze.

Dat is nog niet zo lang geleden/
dat ze dat zei.

zij Dat is minstens tien jaar geleden.

ik Zo lang is dat nog niet.

zij Je kan niet blijven wachten!

ik Ze komt.

Ze komt nog.

zij Ik denk niet dat ze nog komt.

Kom/

we gaan nog wat verhuizen.

Ze staat recht.

ik Ik blijf hier.

Ik moet toch thuis zijn/

voor als ze komt?

zij Na tien jaar?

Kijk/

we moeten verhuizen.

En dat kan niet

als jij blijft wachten.

Jij moét hier weg.

ik En zij?

zij Zij is al weg.

Ruis.

ik Ze kon niet blijven wachten...

Dat kan niet.

Ik loop naar de kast/

zoek/

haal ze boven.

En haar enveloppen dan?

Ze heeft die toch nodig/

hoe gaat zij anders haar weg vinden?

zij Die liggen hier nu voor jou.

ik Ze is vertrokken.

Zonder mij.

Hoe lang blijft gij nog?

De bel.

Een man.

Een stilte.

man Oei/

het is niet het moment?

zij Moet ik weggaan?

Ze vertrekt.

weer wakker gelegen

ik We zijn gesloten.

Neem maar alles mee.

man Nee/

het is mijn vrije dag.

Ik passeerde en ik dacht:

ik spring eens binnen.

Want ik heb weer wakker gelegen/

vannacht.

Enfin/

ik heb overdag ook gelegen/

en ik was toen ook wakker/

maar dat is anders/

want dan probeert ge niet te slapen.

Maar over vannacht

en dat wakker liggen.

Ik dacht:

laten we het eens aan de expert vragen.

Hij ademt voor de eerste keer.

Even.

Plakt dan zijn woorden

weer aan elkaar.

Lettergekletter.

Dementie/

is dat met een s of een t?

Ik stoor toch niet?

Mag ik mij zetten?

Ik weet/

ik moet dat ergens gelezen hebben.

ik Hebt gij ook iets gelezen over Alaska?

man Ja.

ik Wat weet ge erover?

man Oh/

het is een quiz!

Euhm...

Wat heb ik gelezen?

Dat het daar koud is?

Nee?

Dat er daar ijsberen zijn?

Dat ijsberen linkshandig zijn?

Wat nog?

Dat dat druppel voor druppel wegsmelt?

Ik moet nog iets gelezen hebben...

Ja/

dat België daar 330 keer inpast!

Is dat het niet?

Ik dacht dat het dat was.

Wat zoekt ge?

ik Ik wil weten hoe ver dat het is.

man Ik ga moeten gokken...

Het is ver. Dat is al juist.

Heel ver. Dat is ook juist.

Stel u voor dat ge dat moet stappen!

Ik zou stevige schoenen aandoen.

vergië

En een dikke jas.

Waarom?

ik Ik moet daar naartoe.

Mijn vrouwtje bezoeken.

man In Alaska?

Hij lacht.

Ik knik.

Hij stopt.

Dan kunt ge maar beter
goed voorbereid zijn.

ik Dat weet ik/

dat zei ze.

Zij was al jaren vertrekkensklaar/
en ik had nog niet eens
mijn onderbroeken klaargelegd.

Ik pak een enveloppe.

Lees.

vergiêt

Kleine letters.

Beter lezen.

Wennen aan de kou.

Instructies.

Ik begin me uit te kleden.

man Euh...

Ik denk dat ik eens...

Ja.

Ik ben ermee weg.

Hij schuifelt weg.

De bel.

heb ik plakband?

Broek.

Hemd.

Das.

Uit.

*Ik loop naar een diepvries/
ruk er de rekjes uit.*

Doe nu ook mijn schoenen uit.

De enveloppe.

Wat zegt de enveloppe?

Plakband.

Heb ik plakband?

Schoenen/

rekjes/

*plakken/
aandoen.*

De enveloppe.

Ik trek een klepje uit de koelkast.

Plakband.

Heb ik plakband?

Het kleeft.

Het trekt aan mijn haar.

Een buis...

Plooien.

Plakken...

Plakband.

Heb ik plakband?

Een snorkel.

Een bril.

Zwemvliezen.

Ik ben klaar.

vergiét

*Ik duik
de diepvrieskist in.
Ik zwem.*

nog geen vrijer

De bel rinkelt.

Ik piep.

Zij gluurt

naar mijn enveloppen.

Ik kruip uit mijn diepvrieskist.

Koud.

Neem een handdoek.

Met z'n tweeën onder een handdoek.

Warm.

ik Hebt ge nog geen vrijer?

zij Nee.

ik Ocharme toch.

zij Ja.

vergië

Dat vind ik ook.

ik Maar allez/

dan hebt ge er ook geen last van.

zij En jij?

Heb jij een lief?

ik Nee.

zij Ocharme.

ik Ja/

dat vind ik ook.

zij Maar allez/

dan heb je er ook geen last van.

ik Maar wel spijt.

Ik had het haar nochtans gezegd:
ge moet die schoenen niet aandoen
om naar buiten te gaan.

Maar ge kent haar.

En ge kent mij:
ik laat haar dan tóch vertrekken.
Met haar nieuwe schoenen
    door de sneeuw.
    Naar de markt.
Ze is nog geen twee minuten weg.
Ze is gevallen en...

zij Oma...
Ik dacht dat je het niet meer wist.

ik Soms...
Soms wou ik dat ik het niet meer wist.
Soms denk ik dat mijn hoofd
slimmer is dan ik.
Dat het zegt:
    vergeet het.
    Laat dat vallen maar vallen.
Zodat ik haar niet kwijt ben.

Dat zijn ze.

En ik maar wachten/

en wachten/

en...

Maar ze kwam niet.

Niks.

Alleen wind.

Alleen ruis.

Ze staat op.

zij Ze komt niet meer naar huis.

De bel.

ze bijt

Ik haal mijn telefoon boven.

Haal de antenne eruit.

Hij blijft komen.

Visdraad.

Een knoop.

Een haak.

Vissen.

En wachten.

Stil zijn.

En wachten.

Ze bijt.

Ze bijt wel.

in de kast

De bel.

Ze komt binnen.

ik Ik ben bezig!

Ssst.

Ik vis een fishstick op.

Voor u.

Er staat een man naast haar.

Is dat uwe vrijer?

*Ze loopt naar de kast/
opent de deur.*

zij Opa...

vergiel

Je kast is nog altijd leeg!

ik Ssst!

Ik wijs naar mijn hengel.

Fluister.

Leeg?

Ja/

we vullen die nog wel.

zij Ik heb je al gezegd

dat je er spullen in mag steken.

Die kast is voor de dingen/

die je niet mag vergeten.

En nee/

je hele schoenenwinkel past er niet in.

Ik berg mijn hengel op.

ik Zet gij die frigobox in onze kast?

Dan neem ik die foto's!

zij Hmhm.

ik Hmmm.

zij Jaja.

ik Hehe.

man Jaja.

Een stem!

Hij is er weer!

de verdwijnman.

ik Is dat nu uwe vrijer?

man Is dat het enige?

zij Ja.

De rest mag weg.

man Niks vergeten?

zij Niet dat ik weet.

man Want ik heb nochtans ergens geel...!

Niks vergeten...

ik Gij moet ook in de kast kruipen!

zij En dan?

ik Dan zal ik tellen.

zij En dan?

ik Dan ga ik u zoeken.

zij En dl...!

Maar je weet toch al

dat ik in de kast zit?

ik Niet verraden!

Ze kijkt naar de man.

vergiel

De man en zij.

Ongeduld en sorry.

man Ik zal een andere keer terugkomen.

ik Kruipt ge nog in de kast?

Hij vertrekt.

Neemt niks mee.

Haar ogen zijn excuses.

zij Ik kan niet in die kast.

Ik zal in een andere kast kruipen.

ik Nee/

in die kast!

Zodat ik u niet vergeet!

zij Er is geen pl...l

ik Als er geen plaats is/

dan maken we plaats.

zij Opa/
dat zijn de spullen
die je niet wou vergeten.

*Ik gooi alles uit de kast.
Op de grond.
De kast moet leeg.
We gaan ons verstoppen.
Ik mag zoeken...*

ik Ik ben ze al vergeten!

*Fotokaders.
Wie is die oude man?
Die vrouw naast hem...
Ik ken ze precies.*

zij Nee/
leg die terug!
Dat zijn mooie herinneringen!

ik En hop!
Ringeringe kapot!

vergit

Weg ermee!

Er is plaats.

Ze vist scherven van de grond.

Ik duw haar in de kast/

draai me om/

en tel.

tien jaar tellen

ik   1
          2
          3
          6
          |...|
          7
          |...|
          7
          8
          9
          10

Ik zoek.

We hadden een plek afgesproken/

maar waar.

Waar hadden wij afgesproken?

vergiel

Ze is weg.

Naar buiten.

Het sneeuwt.

Een enveloppe.

ik Inuit.

Dat spreken ze daar.

Hand	–	Agak
Andere hand	–	Agak twee
Voet	–	Poetchie
Andere voet	–	Poetchie twee
Neus	–	Né
Andere neus	–	l...l Ahnee.

Ik proef klanken.

Groet de dingen!

in een nieuwe taal.

Dag kast.

Plots staat zij daar.

vergiét

zij Ik dacht dat je mij daar
ging laten zitten.

*Ik zoek mijn woorden/
ik zoek excuses.*

ik Ik dacht dat gij in Alaska zat.

zij Je was mij vergeten.

ik Hoe kan ik u nu vergeten?

*Ze is terug!
Ik neem haar vast.
Eindelijk.*

zij Ga je die enveloppen nog bijeenrapen?

ik Ah...

Gij komt voor die enveloppen.

Niet voor mij.

zij Ik kom toch altijd voor jou.

vergiét

ik Ze komt altijd voor mij.

Deze keer stel ik u niet teleur.

Ik kan mee!

Ik heb alle enveloppen gelezen/

ik heb een dikke jas/

ik heb de sneeuw geteld/

ik heb leren vissen/

ik heb ijsblokken

in mijn mond gestoken/

in mijn oren

in mijn...!

Heb ik al gezegd

dat ik heb leren vissen?

Ik heb leren zwemmen in ijskoud water/

ik heb alle woorden

voor sneeuw geleerd/

ik heb alles wat ik mee moet hebben

al klaargelegd.

Ge kunt maar beter voorbereid zijn.

Dat hebt ge gezegd.

Neem mij maar mee!

zij Dus je wilt...

verhuizen?

Ze lijkt verrast.

ik Ja!

zij Ik ben blij

dat je het nu wel ziet zitten.

ik Zijn we weg?

zij Nee.

Blijf jij maar hier/

dan ga ik naar Alaska.

Nog wat werken.

Zo zit het.

vergiet

ik Ja...

Ieder zijn werk.

Ik de schoenen/

gij Alaska.

Ze wil vertrekken.

Wacht!

Neem mij dan toch gewoon mee...

zij Wat ga jij daar doen?

ik Ook werken!

Vissen!

zij Dat is al gebeurd.

ik Al gebeurd?

zij Dat moet alleen nog in doosjes.

ik Dan blijft het langer goed.

Ze vertrekt.

De bel.

Wacht!

Muziek!

Ik haal haar terug.

De bel.

zij Heb je wat muziek opgezet?

ik Kent ge het nog?

zij Ja...

ik Kom!

Ik trek haar mee.

zij Nee/

ik kan eigenlijk niet.

Op de tafel.

ik Ziet dat ge niet valt.

We dansen.

Ik stap op haar voet.

Oei.

Sorry.

zij Ik moet door.

Ik pak haar vast.

Stevig.

Hij gaat er niet mee lachen/

de baas.

ik Ik lust graag baars.

En nog een draai!

zij Nee/

er moet nog gewerkt worden.

Een kneep.

Wat doe jij nu?

Laat het.

Ik grijp/

streel/

aai/

en graai.

Ik moet nu écht

naar Alaska.

Stop.

ik Samen vissen/

Genoeg!

en ik ga u vangen!

Blijf eraf.

Ssst!

Blijf!

Laat het/

ik word daar zot van.

Nee!

Ik ben ook zot

Stop ermee!

van u!

vergiêt

Gij zijt zo
wild geworden!

Ze kronkelt.

Ze houdt mijn hand tegen.

Ow!

Nee!

Af!

Het is genoeg!   Nee/

Nee/   nooit genoeg!

nee/

nee!

Ik wil haar een kus geven.

Ze stopt met dansen.

Stop!

Ik ben je kleindochter!

Ruis.

Ruis.

Ruis.

ik Dan moet ge mij ook niet zo bepotelen!

Ze grijpt naar mijn hand.

Ge moet mijn hand niet vasthouden/

ik ben geen kind!

zij En ik ben geen held!

Ik probeer gewoon voor je te zorgen.

Ik heb het nu al zwaar/

en we staan nog maar

aan het begin.

Het gaat alleen nog maar verder bergaf/

en het enige wat ik kàn doen/

is met je meelopen

en je hand vasthouden.

De bel.

vallende sneeuw

Het sneeuwt.

Hoe zou ze...

Ik leg me op de grond.

Kom weer recht.

Ik val/

laat me vallen.

Ze komen binnen.

Ze wijst naar kasten.

Mijn huis verdwijnt

en ik val/

val/

val.

Opnieuw/

opnieuw.

vergiert

Het sneeuwt.

Ik schuur de ribbels van mijn zolen.

Glad.

Het sneeuwt.

Ik val.

Val.

Val.

Er valt sneeuw.

Er valt een man.

Opnieuw.

Ik ben de sneeuwman.

vertrek

Mijn huis is leeg.

Nog één kast.

Er was iets mee.

Om niet te/...!

Ik ben het vergeten.

Wind.

Het waait/

stormt.

De bel.

ik We zijn verhuisd!

Ze komt binnen.

zij Ik ben het!

ik Ah/

eindelijk!

zij Wat heb jíj aan?

Dat is toch veel te warm
voor hier binnen!

ik Ik wou nog dag zeggen.

Opa gaat vertrekken.

zij Hoe?

Ik ga toch mee?

ik Hoe?

Gij gaat daar ook naartoe?

zij Nee/

ik breng je.

ik Helemaal tot daar?

zij Het is minder ver dan je denkt.

ik Dat is lief.

Alleen dit moet nog mee.

Mijn koelbox vol enveloppen.

zij Dat moet ook nog mee?

Ik dacht dat alles in die kast zat?

Wat zegt ze nu?

ik Die kast!

Ik ga die kast toch niet meesleuren!

Kom hier/

dat ik u een kus geef.

Een kus.

Gaat ge mij niet missen?

zij Ik ga het hier missen/

ja.

Maar je moet mij één ding beloven.

vergiert

ik Een kaartje?

zij Dat je mij dit niet kwalijk neemt.

Dat je blijft onthouden
dat hier je toog stond/
je kassa.

Dat je nog weet
dat zij naast je stond.

Dat je niet vergeet/
dat jij mijn opa bent.

En dat jel...!

Dat je niet vergeet!...!

Dat je mij niet vergeet.

Dat je weet dat ik het ben/
als ik op bezoek kom.

Want dan/
dan zou ik je missen.

vergiel

ik Maar ik u ook.

Als ik kon/

ik zou u invriezen.

Zodat ik u kan uithalen/

en ontdooien/

en dat alles

dan nog perfect hetzelfde is

als nu.

Maar met een vrijer.

Ik wens u een goede vrijer!

zij Misschien kom jij daar ook wel

iemand tegen.

ik Tuurlijk!

We vertrekken.

Het sneeuwt.

Wacht.

Ik loop terug.

vergiét

Een stem.

zij Opa!

ik Nog even.

Ik kijk een laatste keer rond.

Raap haar schoenen op.

Goeiendag en merci!

Het sneeuwt.

Ik vertrek.

Vergiet ging in première op 6 december 2011 in KASK Bijloke in Gent

Spel: Freek Mariën, Maxim Storms, Sarah Van Overwaelle

Regie: Freek Mariën

Een productie van De Nietjesfabriek

www.denietjesfabriek.be

Dank aan Mathilde Boussauw, Yemi Oduwale,
Maxim Storms en Sarah Van Overwaelle.

vergiet

Freek Mariën (Gent, 1988) is theatermaker en schrijver. Hij studeerde in 2012 af als Master in het Drama aan KASK School of Arts Gent. Hij speelde onder andere bij HETPA-LEIS en De Maan. In 2009 richtte hij samen met Sarah Van Overwaelle De Nietjesfabriek op. Met *Vergiet* won hij de Kaas & Kappesprijs 2012, die de beste jeugdtheatertekst uit Nederlands-Duits taalgebied bekroont.

Toneelwerk

Altijd tijd voor taart – 2012

Vergiet – 2011

Derwazeens – 2009

vergiet